

Dla Kościoła synodalny:

Komunia,
uczestnictwo
i misja

Dokument końcowy z Ameryki Północnej dla

etapu kontynentalnego Synodu 2021-2024

Drogie Siostry i Bracia w Jezusie Chrystusie,

Jesteśmy wdzięczni za możliwość podzielenia się z Wami *północnoamerykańskim dokumentem końcowym dla etapu kontynentalnego Synodu 2021-2024: For a Synodal Church: Communion, Participation, and Mission*. Ten znaczący dokument jest produktem pogłębienia rozeznania rozpoczętego przez Kościół w Ameryce Północnej w październiku 2021 roku. Dokument ten wyznacza również moment jedności i współpracy pomiędzy Ludem Bożym w Kanadzie i Stanach Zjednoczonych Ameryki, doświadczenie szczególnie pełne łaski, które mamy nadzieję będzie kontynuowane w przyszłości.

Niniejszy *Dokument Końcowy* jest ważnym momentem dla Kościoła w Stanach Zjednoczonych i Kanadzie, wzmacniającym naszą odpowiedź na prośbę Ojca Świętego Papieża Franciszka o przyjęcie synodalności jako drogi rozwoju Kościoła we współczesnym świecie. Dokument ten jest między innymi świadectwem działania Ducha Świętego w komunii ochrzczonych, których głosy mają wyjątkową godność. Dokument bada również te obszary, na które musimy zwrócić naszą uwagę, kontynuując kultywowanie bardziej synodalnego Kościoła w Kanadzie i Stanach Zjednoczonych.

W imieniu całego Zespołu Synodu Północnoamerykańskiego chcielibyśmy wyrazić naszą najgłębszą wdzięczność wszystkim, którzy uczestniczyli w Północnoamerykańskim Etapie Kontynentalnym. Czy to poprzez bezpośrednie uczestnictwo w lokalnym słuchaniu i rozeznawaniu wokół *dokumentu dla etapu kontynentalnego*, czy też w wirtualnych zgromadzeniach kontynentalnych, wasze uczestnictwo miało nieocenioną wartość duchową. Dziękujemy również wszystkim, którzy uczestniczyli w Debriefie Kontynentalnym lub przekazali informacje zwrotne na temat *Dokumentu Końcowego*. Dziękuję przede wszystkim wszystkim tym, którzy podtrzymywali tę podróż synodalną w swoich modlitwach. Wszyscy możemy czerpać inspirację z waszego zaufania do procesu i gotowości do bycia zwinnym wobec Ducha Świętego, gdy razem angażowaliśmy się w tę podróż synodalną.

Musimy jednak przyznać, że praca, którą mamy przed sobą, obejmuje także wysiłek, by skuteczniej słuchać tych, których nie słyszeliśmy, w tym wielu, którzy zostali odsunięci na margines naszych wspólnot, społeczeństwa i Kościoła. Mieliśmy nadzieję na bardziej zdecydowany udział tych głosów. Brak tych głosów nie jest łatwy do zinterpretowania, ale był wyraźnie odczuwalny. Synodalność jest ciągłym wysiłkiem i musimy nauczyć się, jak lepiej zachęcać do uczestnictwa w przyszłości.

Razem Lud Boży w Ameryce Północnej podjął pierwsze kroki na tej synodalnej drodze. Mamy nadzieję, że w tym *Dokumencie Końcowym* wielu usłyszy echo swoich własnych radości, tęsknot, lamentów i marzeń dotyczących Kościoła w Stanach Zjednoczonych i Kanadzie. Módlmy się, aby ten *Dokument Końcowy*, choć wciąż mamy wiele do zrobienia i wiele do nauczenia się, służył umocnieniu naszej komunii jako sióstr i braci w Ameryce Północnej i wskazał nam wyraźniej naszą misję w służbie Ewangelii. Podczas gdy kolejne kroki tego formalnego procesu będą miały miejsce w Rzymie w październiku 2023 i 2024 roku, wiele istotnych owoców synodalności będzie dziełem lokalnych wspólnot w duchowej rozmowie, uważnych na głos Chrystusa i uważnych na siebie nawzajem. Naszym wspólnym celem jest budowanie Kościoła bardziej słuchającego i rozeznającego, umocnionego w naszej komunii kościelnej i zaangażowanego w naszą wspólną misję głoszenia światu Tajemnicy Chrystusa Jezusa.

Niech Bóg Ojciec, który przez dar swojego ukrzyżowanego i zmartwychwstałego Syna wylał na nas Ducha Świętego, karmi nas, gdy staramy się pielęgnować obecne wśród nas owoce Ducha.

Wasza w Chrystusie Zmartwychwstałym,

+Janette Flores

+Raymond Person

Wielebny Daniel E. Flores biskup
Brownsville
Przewodniczący Komisji Doktryny
USCCB

Wielebny Raymond Poisson biskup
Saint-Jérôme-Mont-Laurier
Przewodniczący Kanadyjskiej Konferencji Biskupów
Katolickich (CCCB)

Spis treści

Zarys dokumentu ^{końcowego}1 przedstawia się następująco:

04

Wstęp

*De*Scenariusz etapu kontynentalnego w Ameryce Północnej i zastosowana metodyka.

08

Prezentacja trzech kluczowych tematów

- *Powołani i obdarowani przez chrzest*: Implikacje godności i obowiązków wynikających z naszego wspólnego chrztu.
- *Komunia z Chrystusem i między sobą*: Rozpoznanie napięć na naszej komunii kościelnej w dzisiejszej Ameryce Północnej i rozeznanie dróg naprzód.
- *Posłani na misję*: Living out our common baptismal call to bring the Good News to the world.

16

Refleksje biskupów na temat doświadczenia synodalności w Ameryce Północnej Biorąc pod uwagę wyrażane przez wielu pragnienie poznania, jak biskupi postrzegają proces synodalny, niniejsza część zawiera niektóre z ich spostrzeżeń i refleksji.

20

Priorytety skierowane na zgromadzenie Synodu w Rzymie w październiku 2023 r. Prezentacja pięciu priorytetów zaproponowanych do dalszej dyskusji przez Synod w Rzymie.

22

Wniosek

Thdar bycia zebrany razem.

23

Załączniki

¹Niniejszy *Dokument Końcowy* opiera się na refleksji nad trzema pytaniami znajdującymi się w *Dokumencie dla Etapu Kontynentalnego* (DCS) #106, chociaż jego struktura nie odzwierciedla bezpośrednio tych pytań.

Wstęp

*Powiedział do nich,
"Przyjdź, a zobaczysz".*

Jan 1:39

ZAPROSZENIE

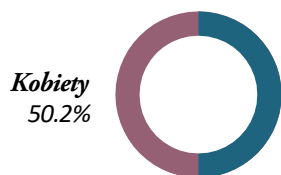
- 1 Raz po raz powraca zaproszenie Ojca Świętego dla Ludu Bożego do udziału w *Synodzie 2021-2024: For a Synodal Church: Communion, Participation & Mission* wywołało szereg reakcji. Wielu doświadczyło głębokiej radości i entuzjazmu, podczas gdy u niektórych wzbudziły się opór, podejrzliwość i niepokój. Na etapie kontynentalnym delegaci przyjęli zaproszenie; przybyli i zobaczyli. Jak zauważył jeden z delegatów: *"Duch Święty działa! To jest dopiero początek; nie wiemy, dokąd Duch Święty nas prowadzi. Dochodzimy do głębszego zrozumienia, co to znaczy być katolikiem"* (Sesja X Grupa 1). Doświadczenie Synodu pokazało, że wielu katolików w Ameryce Północnej jest zaangażowanych we wspólnotowe rozeznawanie konieczne do odkrycia, gdzie Duch Święty prowadzi Kościół w obecnej chwili.
- 2 Była wielka wdzięczność za to, że jesteśmy razem z innymi katolikami, pochodzącymi z różnych części kontynentu, świeckimi, zakonnikami i duchownymi, z których każdy ma swoje własne pomysły i poglądy, a jednak wszyscy są częścią jednego Kościoła. Jak wspomniała jedna z grup: *"Proces synodalny daje nam życie, a także daje życie Kościołowi; jesteśmy wdzięczni za ten dar"* (Grupa 8 Sesji IV). Przeważającym odczuciem tych, którzy uczestniczyli w etapach lokalnym, krajowym, a teraz kontynentalnym, była optymistyczna nadzieja i podnosząca na duchu radość z możliwości uczestnictwa i wniesienia swojego wkładu. Jak zauważyła jedna z grup: *"Słowem, które ciągle pojawiało się w naszej grupie była radość - z dzielenia się, słuchania i bycia razem"* (Sesja III Grupa 10). Doświadczenie możliwości dzielenia się i wyrażania zarówno rozczarowań, jak i błogosławieństw było postrzegane jako prawdziwy owoc procesu synodalnego. *"Ludzie zaczęli z bólami i pretensjami, ale na końcu procesu Duch Święty otwierał ludzi"* (Sesja II Grupa 7).

WIRTUALNE ZGROMADZENIA KONTYNENTALNE

- 3 Etap kontynentalny w Ameryce Północnej składał się z dwunastu wirtualnych zgromadzeń (sesji): siedmiu w języku angielskim, trzech w języku hiszpańskim i dwóch w języku francuskim. W zgromadzeniach tych wzięło udział 931 delegatów, przy czym wśród delegatów prawie równy był podział na kobiety i mężczyzn (odpowiednio 50,2% / 49,8%). 931 delegatów reprezentowało różne powołania: 391 kobiet świeckich, 235 mężczyzn świeckich, 76 diakonów, 148 kapłanów (diecezjalnych i zakonnych), 77 kobiet zakonnych i 4 mężczyzn zakonnych bez święceń. W jednym lub kilku

wirtualnych zgromadzeniach uczestniczyło także 146 biskupów. Prawie 90% diecezji i eparchii w Stanach Zjednoczonych i Kanadzie (236/267) było reprezentowanych w zgromadzeniach. Jak donosiła jedna z grup: *"Było wiele uczestnictwa i różnorodności, ale nadal było wiele zbieżności. Duch Święty działa"* (Sesja III Grupa 6).

931

Mężczyźni

391

ŚWIECKIE
ŚWIECCY MĘŻCZYŻNI

KOBIETY ZAKONNE

/

235

KOBIETY

MEZCZYŻNI

MĘŻCZYŻNI BEZ ŚWIECEN

76

DEACONS

4

148

PREZES

- 4 Wirtualny format Zgromadzenia Kontynentalnego został wybrany w celu przyjęcia jak największej liczby delegatów, w tym tych, którzy nie mogli podróżować ze względu na stan zdrowia lub pracę, a także w celu zminimalizowania obciążeń finansowych przy jednoczesnym maksymalnym udziale diecezji i eparchii w Stanach Zjednoczonych i Kanadzie. Trwająca pandemia COVID-19 również wpłynęła na decyzję o zorganizowaniu wirtualnych zgromadzeń. Informacje zwrotne ze zgromadzeń ujawniły mieszane opinie na temat wartości wirtualnego formatu. Niektórzy docenili fakt, że wirtualne zgromadzenia pozwoliły na większe uczestnictwo. *"Niektóre z grup, w których uczestniczyłem, były w stanie łatwo zaangażować się w sposób modlitewny w rozmowę duchową i pytania. Istniała możliwość usłyszenia znaczących głosów dysonansowych"* (Session I Feedback). Inni uważali, że rozmowy duchowe ucierpiały z powodu braku osobistego zaangażowania. *"Zoom jest świetnym narzędziem i ułatwił nam uczestnictwo, ponieważ podróże mogły ograniczyć liczbę osób, które mogły wziąć w nich udział, ale osobiste spotkania są zawsze o wiele lepsze"* (Informacja zwrotna z sesji II).
- 5 Każdy ordynariusz został poproszony o wybranie czterech do pięciu delegatów, którzy będą uczestniczyć w Zgromadzeniu Kontynentalnym. Delegaci ci, wraz z samymi biskupami, zostali następnie poproszeni o zarejestrowanie się na jedno z dwunastu wirtualnych zgromadzeń, które stanowiły główny element Zgromadzenia Kontynentalnego. Podczas każdego zgromadzenia małe kręgi słuchaczy zostały utworzone w taki sposób, aby składały się z delegatów z Kanady i Stanów Zjednoczonych, diecezji i eparchii, mężczyzn i kobiet, pokoleń i środowisk kulturowych. Aby pomóc w przygotowaniu się do tych zgromadzeń, każdy delegat otrzymał *Przewodnik Przygotowania Delegatów* (zob. Załącznik C), który opisywał format zgromadzeń i *Model Rozmowy Duchowej*.
- 6 Na tydzień przed każdym zgromadzeniem delegaci zostali sobie przedstawieni za pomocą poczty elektronicznej. W tej wymianie zdań poproszono ich o podanie imienia i nazwiska, nazwy diecezji lub eparchii oraz sposobu, w jaki byli dotychczas zaangażowani w Synod. Doświadczenia były bardzo różnorodne, od planowania i prowadzenia sesji słuchania w swojej parafii w ramach etapu diecezjalnego, po wirtualne zgromadzenia, które były jednym z pierwszych spotkań z Synodem. Wielu z nich wymieniało ciepłe życzenia oraz nadzieje i modlitwy na nadchodzące zgromadzenia. Chociaż nie zawsze było to skuteczne, to jednak ogólnie rzecz biorąc, te wprowadzenia były pomocne.
- 7 Każde z dwunastu wirtualnych zgromadzeń rozpoczęło się modlitwą *Adsumus*, po której nastąpił czas spędzony wspólnie w małych grupach (w sumie 147). Te małe grupy stosowały Model

Rozmowy Duchowej, zaproponowany przez Sekretariat Synodu Generalnego. Po rozmowach w małych grupach wszyscy wracali do większej grupy, aby podzielić się owocami tych rozmów, następowała refleksja z DCS #25-26 oraz okres ciszy (format tych rozmów został przedstawiony w załączniku D). Podczas gdy niektórzy delegaci zauważyli, że rozmowy duchowe mogłyby być bardziej wzbogacone, gdyby odbywały się w cztery osoby, wielu innych zauważyło, że Duch Święty był obecny w tych rozmowach.

wirtualne zgromadzenia. *"Jestem bardzo wdzięczny za możliwość uczestniczenia w procesie synodalnym i szczerze doceniam wysiłki tych, którzy zorganizowali wirtualne zgromadzenia. Choć z pewnością istniały ograniczenia*

ponieważ sesje były wirtualne, niemniej jednak uważam, że było to dobre doświadczenie i mogłem wyczuć Ducha Świętego w pracy" (Session III Feedback). *"Bardzo realne poczucie przewodniej obecności Ducha Świętego jest jego największą siłą"* (Session VIII Feedback).

- 8 Zespół Synodu Północnoamerykańskiego (zob. Aneks A), w duchu współodpowiedzialności, polegał na delegatach, aby ułatwić i zrelacjonować owoce kręgów słuchania podczas części plenarnej Zgromadzeń Kontynentalnych. Proces ten osiągnął różny stopień sukcesu, w zależności od przygotowania uczestników. Niemniej jednak metodologia ta dała delegatom możliwość formacji w zakresie synodalności. Wszyscy delegaci otrzymali materiały wyjaśniające Model Rozmowy Duchowej, a tym, którzy zgłosili się do prowadzenia kręgów słuchania, zaproponowano webinarium na ten temat; nagranie webinarium zostało udostępnione innym.
- 9 Słuchanie, którego doświadczyli delegaci podczas rozmowy duchowej, zostało bardzo docenione. Wielu z nich mówiło o tym z podziwem, przyznając, że zostali przemienieni. Doświadczenie synodalne nie tylko stworzyło przestrzeń do swobodnej wypowiedzi, ale także dało możliwość bycia wysłuchanym. Dla wielu było to odkrycie, doświadczenie oświecające. Wypełniło ich to radością, nadzieją i wdzięcznością. *"Metodologia, która wyłoniła się z procesu synodalnego - szczególnie rozmowy duchowe - jest tak ważna. Nauczyliśmy się, że możemy się uczyć poprzez słuchanie. Mamy nadzieję, że to będzie kontynuowane! Jest to wzmacniająca droga, aby dotrzeć i zająć się miejscami zranienia"* (Sesja XII Grupa 2).

SESJA PODSUMOWUJĄCA NA KONTYNENCIE

- 10 Po zakończeniu wszystkich dwunastu wirtualnych zgromadzeń, przedstawiciele każdego z nich spotkali się z Zespołem Synodu Północnoamerykańskiego, którego zadaniem było napisanie tego raportu. Podczas tego "debriefingu" przedstawiciele dzielili się owocami każdego z dwunastu zgromadzeń; wspólne tematy i doświadczenia w naturalny sposób pojawiały się i były dalej omawiane. W przeciwieństwie do zgromadzeń wirtualnych, sesja debriefingu pozwoliła Zespołowi Synodalnemu na zadawanie delegatom pytań uzupełniających i wyjaśniających. Jak zobaczymy poniżej, zebrań wyłoniła się świadomość, że w Kościele istnieją silne napięcia, ale delegaci przeważnie odczuwali nadzieję i zachętę oraz pragnienie kontynuowania procesu synodalnego. Podczas sesji podsumowującej jedna z delegatek stwierdziła, że *"bardzo zachęcili ją małe grupy; ludzie sami modelują synodalność i widzą to jako owoc tego procesu"* (sesja podsumowująca).

KONTYNENTALNE REKOLEKCJE PISARSKIE

- 11 Zespół Synodu Północnoamerykańskiego rozpoczął tygodniowe rekolekcje w celu opracowania tego dokumentu. Słowem, które często pojawiało się podczas rozeznawania zespołu na rekolekcjach, było "bałagan". Synodalność nie zawsze jest łatwa do zrozumienia; może być również postrzegana jako skomplikowany proces. Jak zauważył jeden z uczestników jednego z wirtualnych zgromadzeń: *"Ludzie nie wiedzą, po co jest Synod o Synodalności. Nie rozumieją celu, nie mogli pojąć, co się próbuje osiągnąć"* (Sesja XI Grupa 14). Jednak równocześnie przyznawano, że zaufanie Duchowi Świętemu jest kluczowe dla owocności Synodu. *"Może musimy przyznać, że utknęliśmy tutaj i że nie do końca wiemy, dokąd idziemy, ale to w porządku, bo idziemy za Duchem*

Świętym! Musimy pozwolić Duchowi Świętemu przejąć inicjatywę, aby poprowadził nas tam, gdzie mamy iść!" (Sesja XI grupa 14). Kiedy były chwile

niepewności, Zespół Synodalny postanowił zaufać Duchowi Świętemu i sobie nawzajem. Otwartość na Ducha Świętego jest niezbędna, aby być owocnymi towarzyszami na drodze synodalnej.

PÓŁNOCNOAMERYKAŃSKI DOKUMENT KOŃCOWY

- 12 To co poniżej jest oparte na tym, co zostało usłyszane podczas wirtualnych zgromadzeń. Zespół Synodu Północnoamerykańskiego składał się ze świeckich, księży, zakonników i biskupów zarówno z Kanady, jak i ze Stanów Zjednoczonych, którzy spotkali się razem, aby zastanowić się nad tym, co zostało powiedziane i aby rozeznaczyć nie plan czy projekt, ale po prostu to, co powstało z tej dotychczasowej podróży. Aby upewnić się, że *dokument końcowy* jest wierny temu, co zostało powiedziane podczas Zgromadzenia Kontynentalnego i aby wspierać współodpowiedzialne rozeznawanie, Zespół Synodalny zaprosił 25 delegatów z Kanady i 25 delegatów ze Stanów Zjednoczonych do zgłaszania uwag i refleksji na temat projektu tego dokumentu. Dokument został następnie poprawiony w świetle ich wkładu. Biskupi wyznaczeni przez każdą konferencję episkopalną zatwierdzili i zaakceptowali *Dokument Końcowy*.²

13

Niniejszy raport z etapu kontynentalnego jest wkładem Ameryki Północnej w większy, globalny etap dyskusji i rozeznania Synodu 2021-2024. Uczestnicy z Ameryki Północnej czuli, że DCS odzwierciedla wiele z tego, co uczestnicy wyrażali podczas diecezjalnych i krajowych etapów Synodu. Rozmowy na etapie kontynentalnym koncentrowały się na intensywnej potrzebie, aby Kościół stał się jeszcze bardziej synodalny.

Podsumowując to, co zostało podzielone i co zostało usłyszane na etapie kontynentalnym, to jest powołany przez Boga i obdarzony przez Boga godnością. Ten wspólny chrzest stawia nas w komunii z Chrystusem i między sobą. Dotychczasowa podróż synodalna sprawiła, że staliśmy się bardziej świadomi tego, gdzie znajdują się napięcia w naszej komunii. Ale także ujawniła, że - jak to określił jeden z delegatów - *"im bardziej staniemy się uczniami-misjonarzami, tym bardziej będziemy stawiać czoła tym wyzwaniom"* (Debrief

Sesja). Nasza godność chrzcielna jest nierozdzielnie związana z naszą odpowiedzialnością chrzcielną, która **posyła nas na misję**. *"Wiele razy skupiamy się na negatywnych i zapomnieliśmy o radości; Duch, którego doświadczamy w naszym rdzeniu, to bycie misjonarzem"* (Debrief Session).

² Dotyczyło to Komitetu Wykonawczego CCCB i Komitetu Wykonawczego USCCB.

Powołani i obdarowani przez chrzest

- 14 W Zgromadzeniu Kontynentalnym Ameryki Północnej wielokrotnie wyrażano potrzebę wzrastania w Kościół bardziej synodalny, zaczynając od uznania godności wszystkich ochrzczonych. *"Chodzenie razem i rozszerzanie namiotu ogarnia wszystkich. Wszyscy ochrzczeni mają prawo tam być"* (Sesja IX Grupa 2). Każda osoba ludzka posiada godność, która wynika z bycia stworzonym na obraz Boga. Przez chrzest chrześcijanie mają udział w wywyższonej godności i powołaniu do świętości, bez nierówności ze względu na rasę, narodowość, stan społeczny czy płeć, ponieważ jesteśmy jedno w Chrystusie Jezusie (*Lumen Gentium* 32; por. Ga 3,28, Kol 3,11). *"Synod był dobrym sposobem, aby świeccy i duchowni uświadomili sobie, że wszyscy jesteśmy Kościołem i że jesteśmy współodpowiedzialni za rozszerzenie namiotu. Jeśli dążymy do tego celu, będzie to wymagało nas wszystkich!"* (Sesja VIII Grupa 3).
- 15 Na etapie kontynentalnym w Ameryce Północnej radość uczestników wynikała w dużej mierze z uznania ich godności chrzcielnej na drodze synodalnej. To obudziło pragnienie większego uznania i możliwości współodpowiedzialności w Kościele i jego misji. *"Jednym z wyzwań była potrzeba ciągłego odkrywania i ciągłego dostrzegania tego, do czego zaprasza nas nasze powołanie chrzcielne"* (Debrief Session). Jednocześnie wiele rozmów, podobnie jak tych prowadzonych na etapie diecezjalnym i krajowym, odnosiło się do czasów, w których członkowie Kościoła nie uznawali tej wspólnej godności. Te uchybienia kładą nacisk na naszą komuniję ze sobą. *"Odpowiedź na przesłanie Chrystusa wymaga, byśmy mówili i chodzili. Wszyscy musimy odpowiedzieć na nasze powszechne wezwanie do świętości"* (Sesja VIII Grupa 10).

WSPÓŁODPOWIEDZIALNOŚĆ

- 16 Nasze osobiste powołanie do świętości wynika z naszej godności chrzcielnej. Jesteśmy powołani do szczególnego stanu życia i jednocześnie do udziału w misji Kościoła. Powołanie do świętości obejmuje i trwa wszystkich ochrzczonych, niezależnie od ich stanu życia. *"Powinniśmy uwolnić dary każdego"* (Debrief Session). Jak wyjaśniło kilku delegatów na północnoamerykańskiej scenie kontynentalnej, to uniwersalne powołanie do świętości jest przeżywane w szczególnych sposobach służby na rzecz szerszej misji Kościoła. *"Nie możemy być zawsze wszystkim dla wszystkich; niektórzy mają pewne charyzmaty i musimy rozdzielić pracę"* (Debrief Session).

- 17 Często w Zgromadzeniu Kontynentalnym pojawiało się pragnienie większej współodpowiedzialności świeckich i duchownych, w tym biskupów. *"Musimy ugruntować się w równej godności chrztu. Jest to punkt wyjścia dla współodpowiedzialności"* (Sesja XII Grupa 2). Podkreślenie naszej wspólnej godności chrzcielnej pozwala nam widzieć w sobie nawzajem współpracownika, który może być formowany, wyposażony i zachęcany do misji. *"Jesteśmy wezwani do współodpowiedzialnego działania w sposób synodalny, nie do czekania, aż będziemy*

 *Musimy
uziemić
siebie w równej
godności
naszego chrztu.*

wiedzieć, jak zrobić wszystko doskonale, ale do chodzenia razem jako niedoskonali ludzie" (Sesja II Grupa 6). Kiedy struktury i praktyki kościelne są dynamiczne i zdolne do poruszania się z Duchem Świętym, każdy jest w stanie "wykorzystać swoje dary w służbie Kościołowi i sobie nawzajem" (Sesja XII Grupa 4).

- 18 Dla wielu delegatów doświadczenie drogi synodalnej było tym, które na nowo ożywiło ich powołanie do uczniostwa. *"Poprzez proces synodalny Kościół jest przeżywany właśnie teraz przed nami i my go doświadczamy! Jesteśmy tym podekscytowani. Duch Święty porusza się w tym procesie i daje nam wspólnego ducha misji na całym świecie!"* (Sesja III Grupa 2). Ten współodpowiedzialny Kościół będzie stanowił wyzwanie dla każdego z nas i będzie wymagał większej współpracy i komunikacji pomiędzy całym Ludem Bożym. *"Musimy . . . dotrzeć do wszystkich z każdej dziedziny życia. Odpowiedzialność za posługę nie spoczywa tylko na księżach, ale na każdą ochrzczonej osobę. Jest to prawdziwa przestrzeń, w której możemy pozwolić kobietom i niektórym bardziej zmarginalizowanym osobom w Kościele na prawdziwe podjęcie ról przywódczych"* (Sesja XI Grupa 7).

KOBIETA

- 19 Nie może być prawdziwej współodpowiedzialności w Kościele bez pełnego uhonorowania wrodzonej godności kobiet. Delegaci kontynentalni uznali kluczową pracę, jaką wykonują kobiety, aby utrzymać Kościół "żywym i zdrowym" (Grupa 8 Sesji IV). Niemniej jednak delegaci nazwali również kobiety grupą marginalizowaną w Kościele. *"Przeszliśmy długą drogę, ale ubolewamy nad faktem, że kobiety nie mogą w pełni inwestować w siebie"* (Sesja V Grupa 4). Podczas gdy nadal potrzeba jasności co do tego, jak dokładnie wygląda Kościół w pełni współodpowiedzialny, delegaci zaproponowali zbadanie różnych aspektów życia kościelnego, w tym decyzji.

pełnienie ról, przywództwo i święcenia. Centralnym punktem w rozeznawaniu tych kwestii jest wierne uznanie chrzcielnej godności kobiet. Często słyszonym wezwaniem było *to, że "należy otworzyć dla nich więcej miejsca, zwłaszcza przy stołach decyzyjnych"* (Grupa 8 Sesji IV). Kościół w Ameryce Północnej został zachęcony do *"rozpoznania, rozeznania i promowania roli kobiet ... tak, aby mogły być bardziej obecne w Kościele"* (Grupa 5 Sesji IV).

MŁODZIEŻ / MŁODZI LUDZIE

- 20 Autentyczne uznanie i szacunek dla darów i talentów młodych ludzi jest kolejnym istotnym aspektem współodpowiedzialnego Kościoła w Ameryce Północnej. *"Często jesteśmy postrzegani jako przyszłość, ale jesteśmy także 'teraz' Kościoła"* (Debrief Session). Wielu delegatów ubolewało nad brakiem młodych ludzi zarówno w swoich parafiach, jak i na Zgromadzeniu Kontynentalnym. *"Jesteśmy zaniepokojeni, że młodzi ludzie nie są przy stole i zastanawiamy się, jak będą reprezentowani w Rzymie. Nie tylko ludzie, którzy pracują z młodzieżą, ale sami młodzi ludzie. Oni najlepiej znają swoją rzeczywistość"* (Sesja VI Grupa 1). Upełnomocnienie młodych ludzi do pełniejszego przeżywania ich godności chrzcielnej wymaga, abyśmy stawili czoła napięciom w naszej komunii jako Ciała Chrystusa. *Dary młodych ludzi nie zawsze są w pełni doceniane przez starsze pokolenia. Powinniśmy docenić kreatywność i pomysłowość młodych ludzi"* (Sesja I Grupa 6).

“
Przebyliśmy
długą drogę,
ale
ubolewamy
nad tym, że
fakt. że kobiety

FORMUŁA ATION

- 21 Lud Boży uczestniczący w etapie kontynentalnym w Ameryce Północnej wyraził wielką tęsknotę za formacją jako kluczem do przeżywania zarówno swojej godności chrzcielnej, jak i obowiązku współodpowiedzialności

Kościół. Szczególnie jako odpowiedź na aktualne wyzwania - a także jako pragnienie dalszego zaangażowania się w praktykę synodalności - formacja pojawiła się jako podstawowy wymóg. *"Odpowiedź na to pytanie, która się pojawiła, to potrzeba formacji - formacji do synodalności, do głębokiego słuchania; formacji do rozciągania, o którym mowa w poszerzaniu namiotu"* (Sesja I Grupa 9). Delegaci wyrazili pragnienie, aby Kościół dalej *"rozwijał formację, aby lepiej poznać naszą wiarę"* (V Grupa Sesyjna 7). Pojawiła się też szczególna troska o lepsze towarzyszenie młodzieży w całym procesie formacyjnym, sprzyjające odważnej ciekawości wiary chrześcijańskiej. *"Dzieci, które przechodzą przez edukację religijną, wychodzą zastanawiając się, czy w ogóle istnieje Bóg. Czy boją się zadawać pytania? Jeśli boją się zadawać pytania, mogą być zahamowane w swojej zdolności do wzrastania w wierze"* (Sesja VIII Grupa 7). To pragnienie było ściśle związane z godnością naszego chrztu i odpowiedzialnością, jaka się z nim wiąże. *"Dzieląc się naszą wiarą, my - którzy jesteśmy w ławkach - musimy nie tylko umieć dzielić się naszą wiarą, ale ją rozumieć"* (Sesja I Grupa 5).

- 22 Delegaci wyrazili pragnienie formacji, która trwa przez całe życie i jest oferowana wszystkim członkom wspólnoty ochrzczonych, niezależnie od ich powołania. Obejmuje to nie tylko formację w zakresie podstawowych nauk naszej wiary, ale także formację do synodalności, współodpowiedzialności, przyjmowania i wychodzenia na peryferie. *"Głębsza formacja pozwala nam przedstawić piękno naszej wiary, a nie listę zasad. Wejść głębiej i pod i być formowanym w sposób, który pozwala nam przedstawić jak i dlaczego"* (Sesja XII Grupa 6). Delegaci podkreślali, że głębsza formacja jest centralnym elementem naszej zdolności do przeżywania godności chrzcielnej i umacniania komunii z Chrystusem i między sobą. *"Jak mamy się stać ludem, który ma dyspozycję do słuchania, do bycia synodalnym, do stawiania słuchania na pierwszym miejscu?"* (Sesja III Grupa 8).

*Głębsza
formacja
pozwala
nam
zaprezentować*

Komunia z Chrystusem i między sobą

- 23 Podczas Zgromadzenia Kontynentalnego Zespół Synodalny Ameryki Północnej wielokrotnie słyszał o potrzebie w ramach procesu synodalnego utrzymania centralności Chrystusa, z którym wszyscy jesteśmy zjednoczeni przez chrzest. *"Jezus Chrystus [jest] w centrum namiotu"* (Sesja II Grupa 9). *"Eucharystia jest centrum naszego życia"* (Sesja XI Grupa 4). *"Centrum naszej wiary jest osoba Jezusa Chrystusa"* (Sesja XII Grupa 8). *"Jezus jest centralnym biegunem namiotu, którego nigdy nie możemy stracić z oczu w tym, co robimy"* (Sesja III Grupa 16). Przez chrzest stajemy się członkami Ciała Chrystusa i jesteśmy wciągani do komunii ze sobą.
- 24 Jednak synodalny proces rozeznawania w Ameryce Północnej ujawnił, że Kościół, podobnie jak całe społeczeństwo, doświadcza polaryzacji i silnego dążenia do fragmentacji. Był to główny temat podczas diecezjalnych, krajowych i kontynentalnych etapów Synodu. Jak stwierdził jeden z delegatów: *"Wezwanie do komunii jest czymś, co musimy uobecnić w nas i w naszych wspólnotach"* (Sesja XI Grupa 15). Uznano, że nie możemy w pełni przeżywać naszej chrzcielnej godności i odpowiedzialności bez zajęcia się obszarami, w których nasza komunია między sobą, a tym samym nasza komunია z Chrystusem, jest nadwyrężona niemal do granic możliwości. Pojawiło się kilka tematów, które były wspólne dla wszystkich wirtualnych zgromadzeń.

ZAUFANIE I WIARYGODNOŚĆ

- 25 Istotnym zagrożeniem dla komunii w Kościele jest brak zaufania, zwłaszcza między biskupami a świeckimi, ale także między duchowieństwem w ogóle a wiernymi świeckimi. Jednym z głównych obszarów napięć w Ameryce Północnej jest kryzys związany z nadużyciami seksualnymi wśród duchownych i jego skutki, które spowodowały utratę zaufania, której nie sposób przecenić. Wiele osób nadal nosi w sobie rany związane z nadużyciami, a wiele innych straciło zaufanie do duchownych i instytucji Kościoła. Do tej rzeczywistości należy dodać historyczne krzywdy, które miały miejsce w szkołach z internatem dla ludności tubylczej, gdzie również dochodziło do różnego rodzaju nadużyć. To tylko potęguje zranienie Kościoła i brak zaufania do jego przywódców. *"Kryzys nadużyć seksualnych i szkoły z internatem są tak bardzo częścią rzeczywistości Kościoła; musimy być zdolni do podjęcia tych pytań i stawienia czoła tej sytuacji"* (Sesja II Grupa 9). Choć przyznano, że przywódcy Kościoła zrobili wiele, by promować uzdrowienie i zapobiegać przyszłym nadużyciom, oczywiste jest, że trzeba zrobić więcej, by odbudować zaufanie. Jak stwierdził jeden z delegatów: *"Istnieją różne poziomy i stopnie zaangażowania w Kościele jako instytucji, ale wszystko musi się zacząć od uzdrowienia i budowania zaufania"* (Sesja II Grupa 8). Wiele z sesji słuchania Synodu wzywało do zmiany kulturowej w Kościele w kierunku większej przejrzystości, odpowiedzialności i współodpowiedzialności. *"Synodalność - postrzegano ją wielu - była 'pięknym sposobem budowania zaufania poprzez dialog'"* (Sesja XII Grupa 4).

*Synodalność
[jest]
pięknym
sposobem
budowania
zaufania*

WIĘKSZA INTEGRACJA

- 26 W Zgromadzeniu Kontynentalnym, podobnie jak w naszych raportach krajowych, pojawiło się głębokie pragnienie większej inkluzywności i gościnności w Kościele. W rzeczywistości jednym z głównych czynników, który był postrzegany jako rozbijający komunie, było doświadczenie wielu osób lub grup, które czują się niemile widziane w Kościele. Wśród grup wymienionych podczas etapu kontynentalnego znalazły się kobiety, młodzież, imigranci, mniejszości rasowe lub językowe, osoby LGBTQ+, osoby rozwiedzione i ponownie poślubione bez unieważnienia małżeństwa oraz osoby o różnym stopniu sprawności fizycznej lub umysłowej. Choć powody doświadczania Kościoła jako niegościnnego mogą być różne, to jednak wspólna jest potrzeba Kościoła, by autentycznie uhonorować godność chrztu każdego człowieka. Jak wyjaśnił jeden z uczestników, *"myślimy, że jesteśmy gościnni, ale wiemy, że są ludzie, którzy czują się 'poza' Kościołem"* (Sesja III Grupa 12). Inny zasugerował, że dzieje się tak dlatego, że *"łapiemy się na drobiazgach związanych z oceną wartości ludzi z marginesu"* (Sesja VIII Grupa 14). *"Istnieje potrzeba rozróżnienia między znaczeniem nauczania a potrzebą przyjęcia tych, którzy są w Kościele, zwłaszcza jeśli chodzi o naszych braci i siostry LGBTQ+"* (Sesja II Grupa 4).
- 27 Niektórzy uczestnicy procesu synodalnego donosili o głębokim poczuciu cierpienia tych, którym uniemożliwia się przyjęcie Eucharystii. Choć istnieje wiele przyczyn tej rzeczywistości, być może na pierwszym miejscu znajdują się katolicy rozwiedzeni i powtórnie poślubieni bez unieważnienia małżeństwa oraz inni, których obiektywna sytuacja życiowa jest sprzeczna z przekonaniami i nauką Kościoła. Ponadto niektórzy delegaci mówili o tych, którzy zostali zranieni przez ograniczenia nałożone na przedsoborowy obrządek łaciński. Niestety, liturgia nie zawsze jest doświadczana jako jednocząca. *"Moglibyśmy znaleźć naszą jedność we wspólnej modlitwie, ale liturgia jest jedną z rzeczy, które dzielą Kościół i musimy przez to przełamać"* (Sesja X Grupa 18).
- 28 Sesje słuchania przyniosły również wiele przykładów tęsknoty za pełniejszym włączeniem młodych ludzi w życie Kościoła. Jedna z grup stwierdziła wprost, że młodzież *"jest niezbędna"* (Sesja V Grupa 4). Praktycznie wszystkie konsultacje synodalne podzielały głęboki ból związany z odejściem młodych ludzi i postrzegały to jako integralnie związane ze stawianiem się Kościołem bardziej integrującym. Jedna z grup zauważyła, że istnieje *"podział pokoleniowy we wspólnotach - napięcie pomiędzy młodszymi i starszymi członkami Kościoła"*. *Jest to coś, za co należy zapać uwagę na"* (Sesja XI Grupa 9). Pragnienie bycia Kościołem bardziej inkluzywnym rozbrzmiewało podczas wszystkich wirtualnych zgromadzeń. Jeden z delegatów powiedział: *"Kościół musi wiedzieć, jak być rodziną Bożą, być otwartym i otwartym"* (Sesja IV Grupa 7).

SŁUCHANIE

- 29 Obok pragnienia bycia Kościołem bardziej integrującym i gościnnym była potrzeba zrozumienia, jak być bardziej gościnnym, jednocześnie zachowując i będąc wiernym nauczaniu Kościoła. *"W nauczaniu Kościoła istnieje napięcie między gościnnością a formacją. Musimy pamiętać, że Kościół nauczanie pochodzi z Ewangelii - należy pracować w takim rodzaju*

 Słuchanie
*nie zawsze
oznacza, że
otrzymasz
odpowiedź,
której szukasz.*

gościnności" (Sesja III Grupa 6). Kluczem do rozwiązania tego

Problem dostrzeżono w umiejętności słuchania. Jeden z delegatów przypomniał nam, że *"słuchanie nie zawsze oznacza, że otrzymujemy odpowiedź, której szukamy"* (Sesja X Grupa 6), podczas gdy inny wskazał, że słuchanie pomaga nam zrozumieć perspektywę innych, a tym samym przyjąć ją (por. Sesja III Grupa 12). Inny zaproponował, że *"musimy być integracyjni i kochać ludzi na tyle, by spotkać ich tam, gdzie są, ale też kochać ich na tyle, by ich tam nie zostawić"* (Sesja III Grupa 7).

- 30 Często tematem słyszonym podczas zgromadzeń było to, że *"napięcie jest częścią życia i nigdy nie zostanie całkowicie rozwiązane. Musimy słuchać, ale napięcie zawsze będzie częścią naszego życia. Musimy być z tym w porządku i pozwolić Duchowi Świętemu, aby nas przez to prowadził"* (Sesja XI Grupa 11). Delegaci stwierdzili, że Synod był doświadczeniem zarówno bycia wysłuchanym, jak i słuchania. Ważne jest, aby *"ludzie mieli szansę wypowiedzieć się, ale także zostać wysłuchanym i zatwierdzonym, uznanym"* (Sesja III Grupa 11).

FORMACJA W SYNODALNOŚCI

- 31 Na wirtualnych zgromadzeniach dyskutowano o tym, jak duży nacisk kładzie się na naszą wspólnotę w Kościele. Była zgoda co do tego, że potrzebna jest większa formacja w synodalności. *"Potrzebujemy formacji, jak słuchać i towarzyszyć; zasobów, które pomogą nam wzrastać jako ludzie"* (Sesja VI Grupa 4). Większość delegatów zgodziła się, że aby stać się Kościołem bardziej słuchającym, takim, który umacnia komunie, konieczna jest większa formacja w zakresie bycia Kościołem synodalnym. *"Jak dalej kształcić się, nawracać siebie i innych na ten synodalny sposób?"* (Sesja 1 Grupa 12) było częstym pytaniem.
- 32 Synodalność jest wielkim źródłem nadziei na odnowienie i wzmocnienie komunii. Nadzieja jest taka, że stając się bardziej synodalnym, Kościół, jak to określił jeden z delegatów, stworzy *"bezpieczne miejsca, gdzie ludzie mogą zadawać swoje prawdziwe pytania dotyczące nauczania Kościoła bez osądzania i karania"* (Sesja X Grupa 8). Opisując doświadczenie Synodu, jeden z delegatów powiedział: *"Najpiękniejsze w tym wszystkim było to, że na każdym etapie słuchania, ludzie odpowiadali w niezwykle sposób".*
sposób. Ludzie czuli się bardzo dobrze wysłuchani. Wierzymy, że koncepcja synodalności jest koncepcją, która musi być kontynuowana, która musi stać się sposobem życia. Dziękujemy Bogu za te owoce" (Grupa VII sesji 3). Taka formacja nie tylko wspomogłaby rozwój głębsze więzi komunii w Kościele, ale także byłyby bodźcem do ewangelizacji i misji. Jak mówiono na jednym ze zgromadzeń: *"Chcemy, aby nasi wierni wiedzieli, że są potrzebni i chciani Słuchanie jest pierwszą częścią ewangelizacji; towarzyszymy ludziom, spotykamy ich tam, gdzie są"* (Sesja VIII Grupa 2).

*...synodalność
jest pojęciem,
które musi
kontynuować
, to musi stać
się sposobem*

Wystąpi na misję

- 33 Podczas całego etapu kontynentalnego w Ameryce Północnej delegaci uznali, że obowiązkiem komunii ochrzczonych jest wychodzenie z misją na peryferie, aby głosić Ewangelię i troszczyć się o tych, którzy są zranieni i uciskani. *"Jakże piękny stał się Kościół przy zranionych i skrzywdzonych! Kiedy Kościół wyciąga rękę w czasie katastrofy, to jest to przypomnienie, że Kościół jest miejscem współczucia i troski. Troska o ludzi jest dobrym sposobem na przyjęcie ich do siebie"* (Sesja I Grupa 4). Wielu uznało, że Kościół jest najlepszy, gdy idzie u boku tych, którzy zostali zepchnięci na margines naszego społeczeństwa. Uznano, że aby Kościół był prawdziwie misyjny - aby wychodził na peryferie i ewangelizował - potrzebna jest całościowa formacja w godności i powołaniu chrzcielnym, we współodpowiedzialności i w synodalności. Uznano również, że aby skutecznie i wyraźnie głosić Chrystusa, Kościół musi być zjednoczony. *"Musimy znaleźć równowagę, aby głosić Chrystusa innym i być zjednoczeni jako Kościół, a nie rozdrobieni na odrębne grupy"* (Sesja VIII Grupa 8). To z kolei, przy pomocy łaski Bożej, przyczyni się do umocnienia komunii, dzięki czemu Kościół będzie wiarygodnym świadkiem Chrystusa i Kościołem *en salida* (hiszpańskim) lub *en sortie* (francuskim), czyli Kościołem, który "wychodzi" (por. *Evangelii Gaudium* 24).
- 34 Jak zauważono w obrazie z Izajasza 53, Kościół *en salida* lub *en sortie* wymaga od nas wyjścia z namiotu - aby nie tylko przyjmować ludzi tam, gdzie jesteśmy, ale szukać ich tam, gdzie są. Jak zauważył jeden z uczestników: *"Chcemy szanować wrodzoną godność każdego człowieka i spotykać ludzi tam, gdzie są. Chcemy to wszystko robić pozostając wiernymi nauce Kościoła."* (Sesja X Grupa 13). Delegaci wyrazili pragnienie *"pielęgnowania radości uczniostwa"* (Sesja X Grupa 2) poprzez towarzyszenie tym, którzy doświadczają alienacji w naszym społeczeństwie. *"Jesteśmy powołani do towarzyszenia osobom z marginesu społecznego. Jak możemy podawać prawdę ze współczuciem i pozbyć się lęku, że parafianie muszą wychodzić i ewangelizować?"* (Sesja VI Grupa 3). Dla niektórych oznacza to jeszcze głębsze przeżywanie prawdy Ewangelii. *"Ci ludzie nie odeszli od Kościoła, ale Kościół odszedł od nich. Jak wyjść do nich i posługiwać, emanując tą radością?"* (Sesja II Grupa 8). Zespół Synodalny Ameryki Północnej wielokrotnie słyszał, że centralnym punktem tej misji towarzyszenia jest Jezus Chrystus. *"Cały ten proces synodalności musi być skoncentrowany wokół Jezusa Chrystusa. To Chrystusem staramy się żyć w całym naszym słuchaniu, towarzyszeniu, uwielbieniu, uczestnictwie"* (Sesja III Grupa 16).

WYPROWADZKA Z NAMIOTU

- 35 Dla wielu delegatów bycie Kościołem na misji jest naturalną konsekwencją synodalności i współodpowiedzialności. *"Jest nadzieja w zaufaniu Duchowi Świętemu, kiedy stosujemy synodalność w lokalnej społeczności. Jesteśmy powołani do tego, aby mieć misyjne nastawienie, aby zobaczyć miłość Chrystusa, a następnie wyjść i iść w niej. przyjaźń z tymi, którzy czują się zmarginalizowani i towarzyszenie im. . . Jak wygląda współodpowiedzialność i synodalność w naszym życiu, aby przyprowadzić ludzi do Chrystusa?"* (Sesja II Grupa 11). To właśnie doświadczenie synodalności dla wielu odnowiło to wezwanie do uczniostwa i ewangelizacji. *"Wszyscy ludzie są powołani do misji i mają coś ważnego do wniesienia w życie Kościoła i świata. To jest nasza szansa, aby wyjść i podzielić się z innymi"* (Sesja X Grupa 3). Wyrażono również opinię, że Kościół w Ameryce Północnej musi *"zaangażować się w synodalność jako ruch misyjny. Synodalność prowadzi do spotkania z Panem i z prawdą"* (Sesja I Grupa 15). Dla Kościoła w Ameryce Północnej

synodalność jest nierozzerwalnie związana z byciem Kościołem posłanym na misję. Jeden z delegatów mówił o *"znaczeniu autentycznego słuchania siebie nawzajem i docierania na peryferie, rozszerzania naszego namiotu i przyjmowania rzeczywistości, że w tym Kościele jest miejsce dla każdego i że Jezus chce, aby wszyscy go poznali i przyjęli jego miłość"* (Sesja I Grupa 10).

KOŚCIÓŁ W ŚWIECIE

- 36 Przez cały etap kontynentalny w Ameryce Północnej widoczne były napięcia obecne w Kościele posłanym z misją w świecie. *"Konsumpcjonizm i sekularyzm dostarczyły odpowiedzi na pytania, o których nie wiedzieliśmy, że je zadajemy, w sposób, który czują się spełnione, ale tak naprawdę nie są. To fałszywe spełnienie upadnie i rozpadnie się, ale Kościół oferuje prawdziwe spełnienie, które będzie trwałe. Wstrząsy ekonomiczne i polityczne wyrządzają wielkie szkody, ale jako że wszyscy przychodzą - złamani i grzeszni - do Kościoła, wszyscy muszą czuć się mile widziani i jak w domu"* (Sesja XI Grupa 7). Dla niektórych delegatów to napięcie wywołało uczucie lęku i dyskomfortu. *"Istnieją napięcia pomiędzy pozwalaniem kulturze popularnej na wejście w życie parafii. Istnieje tsunami kultury, które grozi nam przytłoczeniem"* (Sesja III Grupa 15). Dla innych to napięcie było rozumiane jako okazja do współpracy z innymi ludźmi wiary. *"Nie żyjemy już w Christendom! Musimy to rozpoznać, abyśmy mogli iść do przodu. Powinno to obejmować partnerstwo z innymi. Jak wygląda obecnie ekumenizm? Jak możemy współpracować z ludźmi innych wyznań?"* (Sesja VIII Grupa 8). Delegaci z Kontynentu Scena w Ameryce Północnej jest gotowa do wyruszenia na misję, podczas gdy towarzyszenie nieuchronnego dyskomfortu. *"Napięcie jest nawróceniem; prowadzi nas do otwartości słuchania innych, przyjmowania zmarginalizowanych, nie odrzucania tych, którzy wchodzą do namiotu i przyjmowanie ich. To rodzi napięcie; chęć przyjmowania ludzi rodzi pytanie o tych, którzy czują się oddaleni. W jaki sposób możemy mieć ten dar pomagania im w podejściu bez lęku do ich procesu nawracania się na świat? nauki Kościoła? Musimy szukać sposobów, aby im pomóc"* (Sesja VI Grupa 6). Poruszanie się w tym napięciu jest ważnym zadaniem dla misji i ewangelizacji w dzisiejszej Ameryce Północnej.

FORMACJA DO SPRAW MISJI I KATOLICKIEJ NAUKI SPOŁECZNEJ

- 37 Właściwa formacja jest kluczem do przyjęcia naszego chrzcielnego wezwania do wyruszenia na misję. Jak to ujął jeden z delegatów, musimy *"uznać znaczenie formacji w wierze dla naszej zdolności do bycia Kościołem misyjnym. Musimy być odpowiednio uformowani w naszej wierze, aby nieść ją innym"* (Sesja XI Grupa 11). Wśród delegatów pojawiło się również pragnienie głębszego zrozumienia społecznej misji Kościoła. *"Istnieje potrzeba formacji na wszystkich poziomach (duchownych, świeckich itd.). Musimy być formowani, aby zrozumieć naszą Katolicką Naukę Społeczną, aby być liderami i aby być ewangelizatorami"* (Sesja XII Grupa 7). Ta formacja w ewangelizacji i Katolickiej Nauce Społecznej jest kluczowa dla kroczenia drogą synodalną. *"Musimy przyjąć postawę misyjną i dotrzeć do wszystkich z każdej dziedziny życia. Odpowiedzialność za posługę nie spoczywa tylko na księżach, ale na każdym ochrzczonym"* (Sesja XI Grupa 7). Obowiązek poznawania i życia nauką naszej wiary katolickiej, w tym nauką społeczną Kościoła, wypływa z naszego chrztu, ale nie zawsze jest łatwy i wymaga celowej formacji. *"Chodzi nie tyle o to, co, ile o to, jak"* (Sesja III Grupa 4).

Wszyscy ludzie są powołani do misji i mają coś ważne, aby wnieść wkład

Refleksje biskupów na temat doświadczenia synodalności w Ameryce Północnej

- 38 Niniejszy *Dokument Końcowy* przedstawia odpowiedź Ludu Bożego w Ameryce Północnej, który uczestniczył w etapie kontynentalnym Synodu. Jako ochrzczeni członkowie Ludu Bożego, wielu biskupów aktywnie uczestniczyło w tym procesie. Wielu jednak, zwłaszcza wiernych świeckich, wyrażało tęsknotę za tym, by wiedzieć, jak ten proces synodalny postrzegają ich biskupi. Ponadto, zgodnie ze wskazaniem metodologicznymi dla Etapu Kontynentalnego, biskupi zostali "zaproszeni do spotkania na zakończenie Etapu Kontynentalnego, aby kolegialnie odczytać na nowo przeżyte doświadczenie synodalne z perspektywy ich specyficznego charyzmatu i roli" (DCS #108). Poniżej przedstawiamy refleksje i doświadczenia wielu biskupów, którzy uczestniczyli w fazie kontynentalnej procesu synodalnego, jak również tych, którzy brali udział w redagowaniu *Dokumentu Końcowego*.
- 39 Podczas trwania etapu kontynentalnego 146 biskupów z Kanady i Stanów Zjednoczonych uczestniczyło przynajmniej w jednym z wirtualnych zgromadzeń. Spośród nich, z rzadkimi wyjątkami, uczestniczyli oni w całej dwupółgodzinnej sesji, która obejmowała także rozmowy duchowe w małych grupach. Niektórzy uczestniczyli w małych grupach, będąc rozproszonymi przypadkowo w ogólnej grupie uczestników. Większość jednak uczestniczyła w małych grupach złożonych z innych biskupów z Kanady i Stanów Zjednoczonych. Biskupi, którzy uczestniczyli w rozmowach duchowych w małych grupach, brali również udział w części plenarnej Zgromadzenia Kontynentalnego, słuchali tego, czym dzieliły się inne grupy i przedstawiali szerszemu gronu owoce swoich własnych rozmów duchowych jako biskupów.
- 40 Niektórzy z biskupów stwierdzili, że byłoby lepiej, gdyby wszyscy uczestniczący w spotkaniu biskupi znaleźli się w losowo dobranych małych grupach, gdyż dałoby to biskupom kolejną okazję do słuchania i dzielenia się w otoczeniu bardziej reprezentatywnym dla całego Kościoła. Inni biskupi podkreślali jednak, że doceniają fakt, że mogli w małych grupach zastanowić się nad swoimi doświadczeniami związanymi z dotychczasowym przebiegiem procesu synodalnego. Często wspomniano, że biskupi rzadko mają okazję do wysłuchania i podzielenia się z innymi biskupami swoimi doświadczeniami synodalnymi. Co więcej, często zauważano, że możliwość wysłuchania i przedyskutowania z biskupami zarówno z Kanady, jak i ze Stanów Zjednoczonych, była ogromną łaską, wyjątkową w historii tych dwóch konferencji episkopatu.
- 41 Ponadto ośmiu biskupów ze Stanów Zjednoczonych i Kanady, którzy byli członkami Zespołu Synodalnego Ameryki Północnej, miało okazję do wspólnej modlitewnej refleksji nad doświadczeniem kolegalności i synodalności w Ameryce Północnej. Refleksje te zostaną podsumowane na zakończenie tej części.
- 42 Podczas konsultacji kontynentalnych biskupi wyrażali swoje doświadczenie synodalności na etapie diecezjalnym jako wielką łaskę, choć często wymagającą, oraz jako doświadczenie uczące. Często wyrażali radość z uczestnictwa w swoich diecezjach macierzystych poprzez modlitewne słuchanie i dialog z własnym ludem. W tym sensie biskupi dzielili radość, którą wyrażało również szersze grono uczestników. "[Jesteśmy] wdzięczni za możliwość braterskiego dialogu. Jest to echo pozytywnej reakcji wiernych na proces słuchania" (Sesja X Grupa 18). Podobnie, wielu

biskupów wyrażało te same rodzaje niepewności i niejasności co do tego, "dokąd to wszystko zmierza", które

wspominało wielu uczestników na wszystkich poziomach procesu konsultacyjnego. *"Wielu naszych ludzi wyraziło wdzięczność za to, że zostali poproszeni o udział. [Pytali jednak], jakie są następne kroki? Gdzie idziemy stąd?"* (Sesja XII Grupa 8).

- 43 Uczestniczący w spotkaniu biskupi przekazali uznanie dla drogi cierpliwego słuchania i dialogu, jaki ona otworzyła. *"Małe grupy robią tak wielką różnicę, nawet wśród biskupów, bo tam właśnie może rozpocząć się dialog. To musi być kontynuowane!"* (Sesja VIII grupa 16). *"Dla niektórych osób sesja słuchania była pierwszą okazją, jaką mieli w życiu, by porozmawiać bezpośrednio z biskupem!"* (Sesja X Grupa 15). Mimo to istnieje ogólne uznanie dla wyzwań, które wciąż przed nami stoją. *"Jest to wspaniały proces, w którym wszyscy możemy uczestniczyć; nadal istnieje potrzeba, aby szerszy Kościół zrozumiał, na czym polega synodalność"* (Sesja III Grupa 16). Rzeczywiście, sesje słuchania w Kościołach lokalnych skłoniły biskupów do refleksji nad wyzwaniami strukturalnymi, które utrudniają konsekwentne podtrzymywanie tego stylu. *"Czy Kościół został tak zorganizowany, że trudno jest do niego mówić? Kościół organizacyjnie odizolował się od ludu Bożego"* (Sesja III Grupa 17). *"Synodalność jest drogą do przodu, ale nie jest to droga łatwa"* (Sesja III Grupa 18).
- 44 W odniesieniu do DCS, niektórzy biskupi zauważyli, że stanowił on rzadkie okno dla Kościoła w Ameryce Północnej, aby usłyszeć głosy z Kościoła doświadczającego wielkich prób, a nawet prześladowań. *"Czujemy wdzięczność, że proces pomógł nam zobaczyć świadectwo całego Kościoła, Kościoła cierpiącego, który jest prześladowany w innych krajach"* (Grupa VI Sesji 6). *"Nasza troska powinna dotyczyć Kościoła na całym świecie, a nie tylko naszych własnych diecezji"* (Sesja VI Grupa 6). Tym bardziej uderzające było podzielenie wspólnych trosk w bardzo różnych sytuacjach globalnych. *"Dokumenty synodalne poszerzyły naszą świadomość o realia życia w Kościele w różnych miejscach na świecie. Zwróciły też naszą uwagę na naszą własną sytuację w Kościołach lokalnych i na dostrzeżenie wspólnych cech, które nas wszystkich łączą"* (Sesja XI Grupa 15).
- 45 Biskupi często zastanawiali się nad tym, co usłyszeli podczas różnych faz konsultacji, od etapu diecezjalnego poprzez krajowy i kontynentalny. Z wdzięcznością odnotowali oddźwięk, który towarzyszył całemu procesowi synodalnemu. Należała do nich radość ochrzczonych, że zostali poproszeni o uczestnictwo i podzielenie się swoją perspektywą, jak również wezwanie do współodpowiedzialności. Obejmowało to również wysłuchanie wielu bólów i napięć wyrażanych przez uczestników. Miało to ogromną wartość. *"Otwartość, jaką proces synodalny powinien przynieść dla wszystkich, polega na słuchaniu i słyszeniu tego, co ludzi boli i co wymaga uzdrowienia. [Powinniśmy pytać] co jest pomocne i co to oznacza dla pojednania?"* (Sesja XI Grupa 16). *"Lud Boży ma obawy w całej rozciągłości, a my musimy lepiej słuchać i towarzyszyć"* (Sesja III Grupa 18).
- 46 *"Wielką szansą, jaką mamy teraz jako biskupi, jest przekazywanie, dzielenie się naszym doświadczeniem nawrócenia. Nasi wierni postrzegają ten proces jako coś trudnego, [ale] musimy zastanowić się, czy dajemy świadectwo nawrócenie dla świeckich. Możemy nadal wzrastać jako Kościół synodalny, mieć dar zdolności do dialogu i zmiany kultury Kościoła, słuchać głosu Ducha Świętego, aby iść razem"* (Sesja VI Grupa 6).
- 47 Tygodniowe rekolekcje pisarskie dały uczestniczącym w nich biskupom z Kanady i Stanów Zjednoczonych okazję do trwałej refleksji nad doświadczeniem synodalnym w Ameryce Północnej. Dla nich rekolekcje kontynentalne były cennym doświadczeniem kolegalności. Było to owocne wyzwanie dla tych dwóch krajów, aby zając się wspólnymi doświadczeniami, jak również

zbadać wiele niuansów i odmian okoliczności w każdym z nich. Dzięki temu wyzwaniu nastąpił wzrost wzajemnego zrozumienia i poczucia posiadania wyjątkowej więzi kościelnej. Biskupi otwarcie zastanawiali się jednak nad

jak dalszą łaską mogło być również wspólne działanie i praca z Konferencją Episkopatu Meksyku. Chociaż jest zrozumiałe, dlaczego Meksyk współpracował na poziomie kontynentalnym z krajami Ameryki Środkowej i Południowej, to jednak uznano, że na północnoamerykański kontekst kościelny głęboki wpływ ma wiara i praktyka Kościoła w Meksyku, a na Kościół w Meksyku głęboki wpływ ma Kościół w Stanach Zjednoczonych i Kanadzie.

48 Podczas spotkania w ostatnim dniu rekolekcji pisarskich biskupi zauważyli, że *"nasz lud jest zainteresowany tym, dokąd zmierzamy. Synodalność to przygoda, a my nie jesteśmy zbyt zadowolonymi z*

to. Mamy wprawdzie doświadczenie parafialnych rad duszpasterskich, rad prezbiterialnych, diecezjalnych rad duszpasterskich, ale to jest coś innego, większego. Jak możemy tego nauczyć i jak się tego nauczyć? Musimy zrobić więcej z naszymi ludźmi - bardziej ich słuchać, aby wspomóc nasze rozeznanie; usiąść z nimi i porozmawiać o życiu religijnym w diecezji. Nie możemy tylko siedzieć w biurze i robić

ważnych decyzji przez nas samych". Biskupi byli wdzięczni za duchowe rozmowy i modlitwę, które były obecne podczas całego synodalnego przedsięwzięcia. Zauważyli również, że ten aspekt i jego związek z rozeznaniem eklezjalnym jest kluczowy dla przeżywania drogi Kościoła, który unika polaryzujących nawyków szerszego społeczeństwa w Ameryce Północnej. "Jeśli mamy być ludźmi dialogu, musimy najpierw prowadzić dialog z Bogiem; synodalność musi być oparta na dialogu z Pismem Świętym i Panem". Biskupi wyrazili również pragnienie promowania bardzo potrzebnej formacji w modlitwie biblijnej i rozeznawaniu. "Wiele niepokojów wokół synodu pochodzi z niezrozumienia

tego, co faktycznie pociąga za sobą rozeznanie".

49 Biskupi zauważyli również, że ogromna większość naszych rodaków miała niewielki lub żaden bezpośredni kontakt z procesem synodalnym i nie jest pewna swojej w nim roli. Podobnie, wielu nie ma pewności co do rozeznawczej roli lokalnego biskupa i kolegium biskupów w jedności z papieżem w trakcie rozwoju procesu.

50 Jako doświadczenie uczące, biskupi zauważyli, że *"dokonujemy rekalkibracji; jak możemy lepiej przeprowadzić proces synodalny?".* Wyłynęło to z uznania, że proces podjęty z wielką hojnością i kreatywnością ujawnił również nasze słabości. Możemy i musimy zrobić więcej w zakresie konsultacji z tymi, którzy są ubodzy, ze wspólnotami migrantów, ludnością tubylczą i mniejszościami rasowymi w naszych wspólnotach, a także z wieloma innymi osobami zranionymi w Kościele i w społeczeństwie.

51 Zauważalna była także względna nieobecność księży w tym procesie. Biskupi przyznali, że ich obowiązkiem jest zajęcie się tym w przyszłości, zarówno poprzez przykład, jak i przekazywanie przejrzystości i duchowej/pastoralnej owocności synodalności. *"Musimy być bardziej celowi w pracy z naszymi księżmi i kierownictwem parafii nad synodalnością".* Okoliczności są

*Jeśli jesteśmy
będą ludzie z
dialog,
musimy
najpierw
prowadzić
dialog z
Bogiem...*

nieco inne w północnych diecezjach Kanady, gdzie "większość biskupów ma [bardzo małą liczbę] księży w diecezji Tak więc relacje między biskupami i księżmi oraz biskupami i ludem są bliższe". Pod adresem w tych okolicznościach biskup nie może po prostu zrobić z parafią, co chce. Musi to zrobić razem z duchowieństwem i ludźmi". Biskupi muszą wykonać lepszą pracę w zakresie modelowania synodalności poprzez słuchanie, rozmowę i wspólne rozeznawanie.

52 Istnieje obawa o niebezpieczeństwo fałszywych lub nierealistycznych oczekiwań co do tego, czym proces synodalny ma być i co ma "wyprodukować". Zachodnia, północnoamerykańska kultura automatycznie myśli w kategoriach zarówno wymiernych wyników, jak i zwycięzców i przegranych, a głos Kościoła może zostać zagłuszony przez ten impuls rywalizacji. Niemniej jednak biskupi czuli, że muszą pokazać inną drogę, taką, która promuje nasz wspólny chrzest, naszą komunie w Panu i naszą wolę współpracy w celu sprostania wyzwaniom, przed którymi stoimy, która jest prowadzona przez Ducha Świętego i jest wierna Panu Jezusowi. *"Biskupi muszą po prostu robić to, co najlepsze w procesie synodalnym, być autentyczni i szczerzy. Musimy być transparentni. Biskupi muszą się bardziej ujawniać. Musimy uznać potrzebę nawrócenia na całym świecie (biskupi, księża, świeccy). Nie możemy kontrolować wyniku tego procesu. Biskupi nie mogą odzyskać wiarygodności bez wiarygodnego działania."*

53 Biskupi zwrócili uwagę na znaczenie syntez krajowych, jak również tego kontynentalnego *Dokumentu Końcowego*. Postrzegają je jako dokumenty, które służą odzwierciedleniu w naszych lokalnych wspólnotach tego, co zostało powiedziane i usłyszane podczas konsultacji synodalnych. Jest to szczególnie ważne w uznaniu, że jako Kościół w Kanadzie i Stanach Zjednoczonych usłyszeliśmy tych, którzy czują się zranieni lub odrzuceni przez Kościół. To nie rozwiązuje problemów ani nie leczy ran, ale jest ważnym początkiem. *"Rdzenni mieszkańcy chcą wiedzieć, że Kościół wie. To musi być w dokumencie. Musimy dać im znać, że rozumiemy problemy, z którymi borykają się na co dzień, i że ich słuchamy."* Kobieta, która jest liderem w swojej rdzennej społeczności powiedziała. Kanadyjski biskup: *"Nie rezygnujcie z nas. Tak, jesteśmy pogrążeni w żałobie i, tak, jesteśmy zagniewani, ale nie rezygnujcie z nas"*. Ten aspekt doświadczenia synodalnego ma zastosowanie również w rozwiązywaniu problemu gniewu i nieufności spowodowanych przez trwające skutki kryzysu nadużyć seksualnych. Biskupi proszą również, aby lud nie rezygnował z nas.

*Musimy uznać
potrzebę
nawrócenia
na całej długości
(biskupi,
księża, świeccy).*

Priorytety skierowane na zgromadzenie Synodu w Rzymie w październiku 2023 r.

54 Kościół w Ameryce Północnej przeżył znaczący moment radości i nadziei w podróży po drodze synodalnej. Zgromadzone w duchu modlitewnego słuchania, lokalne wspólnoty w naszych diecezjach wyraziły swoje radości i niepokoje. Droga prowadziła najpierw do wspólnych rozmów duchowych w każdym z naszych krajów, a następnie do podobnych, wzajemnych rozmów delegatów ze Stanów Zjednoczonych i Kanady. Podczas Zgromadzenia Kontynentalnego wyrażono wiele rezonansów i napięć, a wszystko to z wielkiej miłości do Jezusa Chrystusa i Jego Kościoła. Zespół Synodalny Ameryki Północnej pracował nad tym, aby w syntetyczny sposób przedstawić bogactwo tych rozmów. Zespół Synodalny zebrał główne tematy, które pojawiły się podczas naszego Zgromadzenia Kontynentalnego, a teraz proponuje je do dalszego rozważenia podczas Zgromadzenia Synodalnego, które odbędzie się w Rzymie w październiku 2023 roku.

- 1. Integracja konsultacji synodalnej w Kościołach lokalnych. Obejmowałyby to formację zarówno w synodalności, jak i w duchowości rozeznawania.** Chociaż droga synodalna była na naszym kontynencie przeżywana z taką radością przez tych, którzy w niej uczestniczyli, przyznajemy, że to dopiero początek. Wiele pracy pozostaje do wykonania, aby zintegrować synodalny styl konsultacji na poziomie Kościołów lokalnych, jak również na poziomie krajowym i kontynentalnym, aby zwiększyć uczestnictwo i dotrzeć do wielu w naszych wspólnotach, które jeszcze nawet nie słyszały o synodalności. Obejmuje to szczególną uwagę na formację duchową niezbędną do rozeznania osobistego i wspólnotowego. Zachęcamy również do wspierania i kierowania formacją w stylu synodalnym, aby była ona właściwie rozumiana. Wielu z tych, którzy nie zdecydowali się na uczestnictwo, wyobraża sobie
Jest to model konkurencyjny, przeciwstawiający świeckich duchownym. Inni widzą w nim niedostateczną jasność co do metodologii, eklezjologii i celów. Niemniej jednak, istnieje praktyczna kwestia przemyślenia naszych diecezjalnych i krajowych praktyk i/lub struktur kościelnych w taki sposób, aby rzeczywiście nadać priorytet stylowi synodalnemu.
- 2. Wyzwanie przyjęcia tych, którzy czują się wykluczeni z uczestnictwa w życiu Kościoła w sposób autentyczny i wierny Ewangelii i wierze katolickiej, ciąży na sercach naszych ludzi.** To napięcie w jednostkach i we wspólnotach często o tym mówiono. Nasi ludzie widzą, że przyjmowanie i służenie rannym i odizolowanym w świecie i w Kościele jest istotnym aspektem misji danej nam przez Pana Jezusa; zauważają jednak również, że nowa złożoność zagadnień, które stoją przed nami, wymaga rozeznania, ponieważ implikuje zarówno nowe inicjatywy duszpasterskie, jak i wierność kerygmatowi, który mamy publicznie głosić. Stąd wielu pytało, co oznacza "radykalne włączenie" i jakie są jego duszpasterskie, a nawet doktrynalne implikacje? Sam termin wywołał podczas naszych konsultacji bardzo rozbieżne reakcje. Istnieje również potrzeba formacji, jak być bardziej przyjaznym dla siebie nawzajem.
- 3. Współodpowiedzialność.** Często pojawiał się apel o ponowne rozważenie misji wszystkich ochrzczonych, ze szczególnym uwzględnieniem konkretnych powołań. Rozeznanie, jak należy doceniać i realizować współodpowiedzialność chrzcielną za misję Kościoła, wymaga

lepszego zrozumienia roli świeckich w ogóle, a kobiet i młodzieży w szczególności. Temat współodpowiedzialności dotyka również często podnoszonej kwestii wspólnego podejmowania decyzji i pragnienia większej przejrzystości w zarządzaniu Kościołem.

Rozeznanie praktycznej drogi rozwoju w tych kwestiach będzie wymagało rozważenia aktualnych norm kanonicznych i struktur kościelnych. Z tym tematem ściśle związana jest potrzeba bardziej integralnej formacji dla całego życia chrześcijańskiego.

4. **Podjęcie kwestii jedności i komunii Kościoła pośród różnego rodzaju polaryzacji i podziałów.** Niektóre polaryzacje powstają wewnątrz Kościoła, inne zaś mają swoje źródło w społeczeństwie i są przenoszone na Kościół. Rozeznanie jest potrzebne, aby Kościoły lokalne mogły lepiej promować eklezjologię komunii, zakorzenioną w chrzcie i karmioną ofiarą eucharystyczną. Muszą one być postrzegane jako podstawowe źródła naszej tożsamości i jedności jako Ludu Bożego, i to przed wszelkimi różnicami rasowymi, etnicznymi, społecznymi, ekonomicznymi, politycznymi czy ideologicznymi. Jest to wyzwanie dla naszej najbliższej przyszłości.
5. **Kościół, który wychodzi na peryferie.** Wiele rozmów podczas Zgromadzenia Kontynentalnego dotyczyło wewnętrznego funkcjonowania Kościoła, ale my również jesteśmy wezwani do patrzenia na zewnątrz. Nasi ludzie często mówią o tym, że słyszeli wezwanie papieża Franciszka do wiarygodnego wyjścia na margines. Na naszym kontynencie zawsze istnieje niebezpieczeństwo zapomnienia i obojętności wobec tych, którzy są ubodzy i wykluczeni. Zespół Synodalny Ameryki Północnej usłyszał poprzez konsultacje synodalne, że nasi ludzie proszą o solidniejszą formację w tego rodzaju działalności misyjnej. Jest niezwykle ważne, aby Kościoły lokalne usłyszały wezwanie do wspierania potrzeb ubogich i marginalizowanych Kościołów na całym świecie. Jest to troska całego Kościoła i powinna być artykułowana z większą pilnością na poziomie Kościoła powszechnego.

Proces synodalny nie był doskonały, ale był dobry.

Wniosek

Wszyscy byli w w jednym miejscu razem.

Dz 2:1

- 55 Na samym początku Kościoła, w czasie Pięćdziesiątnicy, był zamęt i strach, a jednak także oczekiwanie i nadzieja. Tak jest w każdym wieku, także w naszym obecnym. Odpowiedzią Ducha Świętego było zgromadzenie Kościoła *w jednym miejscu* i danie mu możliwości usłyszenia i zrozumienia przesłania Ewangelii. Gdy Kościół w Ameryce Północnej kontynuuje podróż po ścieżce synodalnej, musimy naśladować Maryję, która była obecna podczas pierwszej Pięćdziesiątnicy i nieustannie mówiła "tak" na zaproszenie do współtworzenia Królestwa Bożego. *"Chcemy być jak Maryja"* (Sesja I Grupa 2).
- 56 Daru bycia zgromadzonym w Duchu Świętym doświadczył ponownie Kościół w Kanadzie i Stanach Zjednoczonych podczas etapu kontynentalnego. Była wielka wdzięczność za bycie w jednym miejscu, czyli bycie (wirtualnie) razem z innymi katolikami, którzy pochodzą z różnych części Kanady i Stanów Zjednoczonych, którzy są świeckimi, zakonnikami i duchownymi, każdy z własnymi ideami i poglądami, a jednak wszyscy są częścią jednego Kościoła. *"Jestem wdzięczny za czas i wysiłek podjęty w celu ułatwienia tego procesu. Daje mi to nadzieję, że możemy iść naprzód w kierunku uzdrowienia i odbudowy zaufania w Kościele i wśród naszych braci i siostr"* (Session II Feedback).
- 57 Dar bycia razem w jednym miejscu i słuchania siebie nawzajem jest prawdopodobnie najlepszą lekcją, jakiej nauczyliśmy się podczas Etapu Kontynentalnego w Ameryce Północnej. Jak powiedział jeden z uczestników: *"Ludzie lubią się dzielić, a nie tylko być zagadywani - nie ma już odwrotu"* (Sesja III Grupa 4). Korzyści wynikające z bycia celowo synodalnym były częstym tematem. Jak wspomniała grupa biskupów, *"Proces synodalny nie był doskonały, ale był dobry"* (Sesja XII Grupa 8).

Dodatek A - Zespół Synodalny Ameryki Północnej

Biskup Juan Miguel Betancourt, SEMV, Archidiecezja Hartford

Alexandra Carroll, Konferencja Biskupów Katolickich Stanów

Zjednoczonych Richard Coll, Konferencja Biskupów

Katolickich Stanów Zjednoczonych

Sr. Chantal Desmarais, scsm, Diecezja Joliette Barbara

Dowding, Archidiecezja Vancouver

Patrick Fletcher, Konferencja Biskupów Katolickich Kanady

Arcybiskup Richard Gagnon, Archidiecezja Winnipeg Biskup

Daniel E. Flores, Diecezja Brownsville

Ks. Michael J.K. Fuller, Konferencja Biskupów Katolickich Stanów

Zjednoczonych Julia McStravog, Konferencja Biskupów Katolickich

Stanów Zjednoczonych Bp Raymond Poisson, Diecezja Saint-

Jérôme-Mont-Laurier

Ks. Gilles Routhier, Archidiecezja Québec, Uniwersytet

Laval Sr. Leticia Salazar, ODN, Diecezja San Bernardino

Bp John Stowe, OFM Cap, diecezja Lexington Bp

Joseph Tyson, diecezja Yakima

Jean Vézina, Konferencja Biskupów Katolickich Kanady bp

David Walkowiak, diecezja Grand Rapids bp Thomas

\u0026apos; diecezja Davenport

Dodatek B - Sesje

Sesja I - środa, 14 grudnia 2022 3 PM ET (**angielski**) Sesja II -
wtorek, 10 stycznia 2023 3 PM ET (**angielski**) Sesja III - środa,
11 stycznia 2023 3 PM ET (**angielski**) Sesja IV - środa, 11 stycznia
2023 7 PM ET (**hiszpański**) Sesja V - czwartek, 12 stycznia 2023
3 PM ET (**francuski**) Sesja VI - środa, 18 stycznia, 2023 3 PM ET
(**hiszpański**) Sesja VII - środa, 18 stycznia 2023 7 PM ET
(**hiszpański**) Sesja VIII - czwartek, 19 stycznia 2023 3 PM ET
(**angielski**) Sesja IX - czwartek, 19 stycznia 2023 7 PM ET
(**francuski**) Sesja X - środa, 25 stycznia 2023 3 PM ET (**angielski**)
Sesja XI - środa, 25 stycznia 2023 7 PM ET (**angielski**) Sesja XII
- czwartek, 26 stycznia 2023 3 PM ET (**angielski**)
Sesja podsumowująca - środa, 1 lutego 2023 r., godz. 13:00 ET (**angielski**)

Cytaty ze Zgromadzeń Kontynentalnych zostały zredagowane pod kątem gramatyki i jasności.

Dodatek C - Przewodnik po przygotowaniach delegatów

UNITED STATES CONFERENCE OF
CATHOLIC BISHOPS

Przewodnik po przygotowaniach delegatów do Północnoamerykańskie wirtualne zgromadzenia kontynentalne

Wstępny montaż

Przygotowanie duchowe jest kluczowym elementem owocnego rozeznania. Poniżej przedstawiamy kroki, które należy podjąć w ramach przygotowania do uczestnictwa w Wirtualnych Zgromadzeniach Kontynentalnych Ameryki Północnej.

Krok 1

Przed udziałem w Zgromadzeniu [Kontynentalnym](#) **przeczytaj** [Dokument dla Etapu Kontynentalnego](#) (DCS).

- [Angielski](#)
- [Francuski](#)
- [Hiszpański](#)

Polecamy również zapoznanie się z syntezami narodowymi dla Ameryki Północnej.

Kanada

- [Angielski](#)
- [Francuski](#)

Stany Zjednoczone

- [Angielski](#)
- [Hiszpański](#)

Krok 2

Módlcie się za pomocą Pisma

Świętego z ramką:

Angielski: [Isaiah 54:2](#)
Francuski: [Isaïe 54:2](#)
Hiszpański: [Isaias 54:2](#)

"Powiększcie przestrzeń dla waszego namiotu, rozłóżcie nieoszczędnie wasze tkaniny namiotowe; wydłużcie wasze liny i umocnijcie wasze kołki".

Módl się o swoje doświadczenie Synodu i treści zawarte w DCS.

- Jakie są dary i mocne strony Synodu i DCS?
- Jakie są wyzwania i słabości

Synodu i
DCS?

Krok 3

Zastanów się nad DCS za pomocą tych trzech pytań zaadaptowanych z DCS #106. Są to te same pytania, które będą używane podczas Zgromadzeń Kontynentalnych.

1. Jakie aspekty *Dokumentu dla Etapu Kontynentalnego* współbrzmią z tym, co usłyszeliście w waszych diecezjalnych i/lub regionalnych sesjach słuchania?
2. DCS informuje o pewnych napięciach, jak również o radościach; co istotnego

napięcia czy rozbieżności wyłaniają się jako szczególnie ważne dla Kościoła w Ameryce Północnej?

3. Z tego, co usłyszeliście i przeczytaliście, jakie są priorytety, powracające tematy i wezwania do działania, którymi można się podzielić z innymi Kościołami lokalnymi na całym świecie i przedyskutować podczas I sesji Zgromadzenia Synodalnego w październiku 2023 r.?

Krok 4

Rozeznawaj razem, jeśli to możliwe, z biskupem, członkami Kościoła lokalnego i innymi delegatami z twojej diecezji; ćwicz używając [Modelu Rozmowy Duchowej](#) (patrz poniżej). Zanotuj główne tematy, które wyłaniają się z każdej twojej osobistej modlitwy i refleksji. Przyniesie te spostrzeżenia na Zgromadzenie Kontynentalne.

Zgromadzenie kontynentalne

Odbędzie się dwanaście (12) zgromadzeń kontynentalnych w Ameryce Północnej. Odbędą się one wirtualnie poprzez Zoom. Siedem (7) sesji będzie w języku angielskim, trzy (3) w języku hiszpańskim i dwie (2) w języku francuskim.

Każde zgromadzenie będzie trwało około dwóch godzin i trzydziestu minut. Model Rozmowy Duchowej będzie wykorzystywany w kręgach słuchania w małych grupach.

Daty, godziny i języki

- Środa, 14 grudnia 2022 r., godz. 3-5:30 ET (**angielski**)
- Wtorek, 10 stycznia 2023 3-5:30 PM ET (**angielski**)
- Środa, 11 stycznia 2023 3-5:30 ET (**angielski**)
- Środa, 11 stycznia 2023 7-9:30 ET (**hiszpański**)
- Czwartek, 12 stycznia 2023 r. 3-5:30 ET (**francuski**)
- Środa, 18 stycznia 2023 3-5:30 ET (**hiszpański**)
- Środa, 18 stycznia 2023 7-9:30 ET (**hiszpański**)
- Czwartek, 19 stycznia 2023 r. 3-5:30 PM ET (**angielski**)
- Czwartek, 19 stycznia 2023 r. 7-9:30 ET (**francuski**)
- Środa, 25 stycznia 2023 3-5:30 ET (**angielski**)
- Środa, 25 stycznia 2023 7-9:30 ET (**angielski**)
- Czwartek, 26 stycznia 2023 r. 3-5:30 PM ET (**angielski**)

Format

- Część I
 - Powitanie i modlitwa (5 min)
 - Tworzenie ram dla kółek słuchaczy (5 min)
 - Koła słuchaczy (65 min)
- Część II
 - Przerwa (5 min)
 - Refleksja i cisza (5 min)
 - Sesja plenarna (60 min)
 - Zamknięcie i modlitwa (5 min)

Koła słuchaczy

- Delegaci zostaną podzieleni na grupy 6-8 osobowe na potrzeby Kół Słuchawczych.
- Każda grupa ma odzwierciedlać różnorodność Kościoła.
- Delegaci zostaną powiadomieni o swoich grupach przed zgromadzeniem. Delegaci zostaną poproszeni o dołączenie do sali konferencyjnej Zoom Breakout Room, która odpowiada przydzielonemu im numerowi. Prosimy upewnić się, że używacie Państwo najnowszej wersji aplikacji Zoom. (Patrz linki poniżej).
- Każda grupa ma swojego facylitatora, który pilnuje czasu i zapewnia, że każdy ma szansę się podzielić.
- Każda grupa ma swojego przedstawiciela, który zrelacjonuje owoce rozmowy na sesji plenarnej.

Sesja plenarna

- Plenum będzie czasem dzielenia się owocami rozmów duchowych prowadzonych w Kręgach Słuchających.
- Każdy przedstawiciel będzie miał około 3 minut na podzielenie się dwoma lub trzema tematami rozmowy i krótką refleksję. Czas ten może być dostosowany w zależności od całkowitej liczby Kół Słuchających na sesji.
- Notatnicy będą obecni na sesji plenarnej, aby uchwycić wspólne tematy i cytaty z dzielenia się w dużych grupach.

Metodologia

Model rozmowy duchowej

Prosimy o przejrzenie i zapoznanie się z Przewodnikiem *rozmów duchowych* z Sekretariatu Synodu. Dokument ten jest dostępny w języku [angielskim](#), [francuskim](#) i [hiszpańskim](#).

Jest to metodologia, która będzie stosowana podczas zgromadzeń kontynentalnych. Ta informacja jest szczególnie ważna dla tych delegatów, którzy będą pełnić rolę moderatora w swoim Kręgu Słuchania. Model Rozmowy Duchowej promuje aktywne słuchanie i zachęca do mówienia z serca. Odbywa się w trzech rundach* :

* Adaptacja z załącznika B nr 8 do [Vademecum](#)

1. Runda pierwsza
 - a. Otwórzcie inwokacją do Ducha Świętego i chwilą ciszy.
 - b. Każdy na równi dzieli się owocami swojej modlitwy, w odniesieniu do pytań refleksyjnych.
 - c. W tej rundzie nie ma dyskusji.
 - d. Uczestnicy słuchają głęboko każdej osoby i zwracają uwagę na to, jak Duch Święty porusza się w nich samych, w osobie mówiącej i w całej grupie.
 - e. Runda pierwsza kończy się krótkim czasem ciszy, aby odnotować swoje wewnętrzne ruchy.
 - f. Czas łączny: 25 minut
2. Runda druga
 - a. Uczestnicy dzielą się tym, co ich najbardziej uderzyło w pierwszej rundzie i co ich poruszyło w czasie ciszy.
 - b. Zachowana jest ta sama duchowa uważność.
 - c. Runda druga kończy się krótkim czasem ciszy.
 - d. Czas łączny: 20 minut
3. Runda trzecia
 - a. Uczestnicy zastanawiają się nad tym, co rezonuje w rozmowie i co ich najbardziej poruszyło.
 - b. Odnotowano nowe spostrzeżenia i nierozwiązane kwestie
 - c. Modlitwy wdzięczności mogą zakończyć rozmowę.
 - d. Czas łączny: 10 minut

Modlitwa

Modlitwa jest istotnym i życiodajnym aspektem kroczenia drogą synodalną. Delegaci są zachęceni do włączenia Synodu do swojego codziennego życia modlitewnego w trakcie przygotowań do Zgromadzenia Kontynentalnego. Poniżej znajdują się dwie modlitwy na Synod.

Modlitwa Adsumus

Stajemy przed Tobą, Duchu Święty, gdy gromadzimy się w Twoim imieniu. Ty sam nas prowadzisz, rozgość się w naszych sercach, naucz nas, jaką drogą mamy iść i jak mamy ją realizować. Jesteśmy słabi i grzeszni, nie pozwól nam promować nieładu. Nie pozwól, by ignorancja sprowadziła nas na złą drogę, ani by stronnictwo wpływało na nasze działania. Pozwól nam odnaleźć w Tobie naszą jedność, abyśmy mogli razem podążać do życia wiecznego i nie zbaczać z drogi prawdy i tego, co słuszne. O to wszystko prosimy Ciebie, który działasz w każdym miejscu i czasie, w komunii Ojca i Syna, na wieki wieków. Amen.

Modlitwa przed lekturą dokumentu dla etapu kontynentalnego

Panie, Ty zgromadziłeś na Synodzie cały swój Lud. Dziękujemy Ci za radość, jakiej doświadczylimy ci, którzy w tym roku postanowili wyruszyć, by słuchać Boga i swoich braci i siostr, z postawą przyjęcia, pokory, gościnności i rodzeństwa. Pomóż nam wejść w te strony jak na "świętą ziemię". Przyjdź Duchu Święty: niech będziesz przewodnikiem naszej wspólnej drogi!

Zoom Logistyki

1. Upewnij się, że używana wersja programu Zoom jest najbardziej aktualna. Możesz zaktualizować swoją wersję Zoom [tutaj](#).
2. Proszę zmienić swoje imię i nazwisko, aby uwzględnić swoją diecezję. Wskazówki jak edytować swoje imię znajdziesz [tutaj](#).
 - o Zamieść swoje imię, nazwisko i diecezję.
 - Przykład: Mary Smith, Allentown
3. Kiedy nadejdzie czas na kręgi słuchaczy, zostaniesz poproszony o wybranie sali konferencyjnej, do której chcesz się przyłączyć. Proszę wybrać numer odpowiadający przydzielonej grupie. Przed Zgromadzeniem Kontynentalnym otrzymasz od Zespołu Synodu Północnoamerykańskiego e-mail z przydziałem do Kręgów Słuchania oraz link do Zoomu.

Zasoby

[Strona internetowa CCCB Strona internetowa Synodu USCCB Strona internetowa Synodu Watykańskiego](#)

[Modlitwa Adsumus](#)

[Materiały duchowe i liturgiczne](#)

Dokument dla etapu kontynentalnego

- [Angielski](#)
- [Francuski](#)
- [Hiszpański](#)

Synteza krajowa - Kanada

- [Angielski](#)
- [Francuski](#)

Synteza krajowa - Stany

Zjednoczone

- [Angielski](#)
- [Hiszpański](#)

Pytania?

W przypadku pytań dotyczących Wirtualnych Zgromadzeń dla Etapu Kontynentalnego Synodu 2021- 2024 prosimy o kontakt mailowy synod@usccb.org.

Źródła biblijne dla synodalności

- [Angielski](#)
- [Francuski](#)
- [Hiszpański](#)

Przewodnik po rozmowach duchowych

- [Angielski](#)
- [Francuski](#)
- [Hiszpański](#)

W stronę duchowości dla synodalności

- [Angielski](#)
- [Francuski](#)
- [Hiszpański](#)

Zoom

- [Aktualizacja Zoom](#)
- [Zmiana nazwy](#)

Dla Kościoła synodalnego:

Komunia, uczestnictwo i misja

Północnoamerykańskie Zgromadzenie
Kontynentalne 26 stycznia 2023 r.

Modlitwa

"Synod jest procesem **rozeznania** duchowego, rozeznania eklezjalnego, który rozwija się w adoracji, w **modlitwie** i w **dialogu** ze słowem Bożym".

Papież Franciszek

Adsumus Sancte Spiritus

We stand before You, Holy Spirit,
as we gather together in Your name.

With You alone to guide us,
make Yourself at home in our hearts;
Teach us the way we must go
and how we are to pursue it.

We are weak and sinful;
do not let us promote disorder.
Do not let ignorance lead us down the wrong path
nor partiality influence our actions.

Let us find in You our unity
so that we may journey together to eternal life
and not stray from the way of truth
and what is right.

All this we ask of You,
who are at work in every place and time,
in the communion of the Father and the Son,
forever and ever. Amen.

cccb.ca
usccb.org/synod
www.synod.va

2

Struktura montažu

Part I

Greeting

Prayer

Framing the Session

Listening Circles (65 Minutes)

Part II

Break (5 mins)

Reflection & Silence

Plenary (60 Minutes)

Closing

Prayer

cccb.ca
usccb.org/synod
www.synod.va

Koła słuchaczy

Rozmowa
duchowa

- 6-8 uczestników
- Samodzielnie
- Pytania od DCS

Facilitator

- Zapewnia, że grupa podąża za modelem Rozmowy Duchowej
- Zapewnia, że każdy ma szansę podzielić się swoimi uwagami
- Utrzymuje czas

Przedstawiciel

- Robi notatki podczas rozmowy
- Krótkie przedstawienie trzech głównych tematów rozmowy z

cccb.ca
uscbb.org/synod
www.synod.va

4

Rozmowa duchowa

Runda pierwsza

- Otwórz z inwokacją do Ducha Świętego i ciszą.
- Na zmianę dzielcie się owocami swojej modlitwy.
- Nie ma dyskusji.
- Słuchać głęboko siebie nawzajem i ruchów Ducha Świętego.
- Zakończ krótkim czasem ciszy, aby zauważyć swoje wewnętrzne ruchy.

Runda druga

- Podziel się tym, co najbardziej uderzyło Cię w pierwszej rundzie i co Cię poruszyło w czasie ciszy.
- Zachowaj duchową uważność.
- Zakończ krótkim

Runda trzecia

- Zastanów się, co w rozmowie rezonuje i co Cię najbardziej poruszyło.
- Odnotować nowe spostrzeżenia i nierozwiązane pytania
- Modlitwa wdzięczności kończy rozmowę.

Pytania do koła słuchaczy

- ❖ Jakie aspekty *Dokumentu dla Etapu Kontynentalnego* współbrzmią z tym, co usłyszeliście w waszych diecezjalnych i/lub regionalnych sesjach słuchania?
- ❖ DCS wskazuje na pewne napięcia, jak również na pewne radości; jakie istotne napięcia lub rozbieżności wyłaniają się jako szczególnie ważne dla Kościoła w Ameryce Północnej?
- ❖ Z tego, co usłyszeliście i przeczytaliście, jakie są priorytety, powracające tematy i wezwania do działania, którymi można się podzielić z innymi Kościołami lokalnymi na całym świecie i przedyskutować podczas I sesji Zgromadzenia Synodalnego w październiku 2023 roku?

Refleksja i cisza

Dokument dla etapu kontynentalnego 25 i 26

To do ludu przeżywającego doświadczenie wygnania prorok kieruje słowa, które pomagają nam dzisiaj skupić się na tym, do czego Pan nas wzywa poprzez doświadczenie przeżywanej synodalności: *"Powiększcie przestrzeń waszego namiotu, rozłóżcie nieoszczędnie wasze tkaniny namiotowe, wydłużcie wasze liny i umocnijcie wasze kołki"* (Iz 54, 2).

Ludowi wyganemu słowa proroka przywołują doświadczenie exodusu, gdy zamieszkał w namiotach, i zapowiadają obietnicę powrotu do ziemi, znak radości i nadziei. Aby się przygotować, należy powiększyć namiot, działając na trzy elementy jego struktury.

Pierwszym z nich jest tkanina namiotowa, która chroni przed słońcem, wiatrem i deszczem, wyznaczając przestrzeń życia i wspólnotę. Muszą być rozłożone, aby mogły chronić także tych, którzy są jeszcze poza tą przestrzenią, ale czują się wezwani do wejścia do niej. Liny, które trzymają razem tkaniny, są drugim elementem konstrukcyjnym namiotu. Muszą one równoważyć napięcie potrzebne do tego, aby namiot nie opadał z miękkością, która amortyzuje ruchy spowodowane przez wiatr. Dlatego, jeśli namiot się rozszerza, liny muszą być rozciągnięte, aby utrzymać odpowiednie napięcie. Wreszcie kołki są trzecim elementem: zakotwiczą konstrukcję do podłoża i zapewniają jej solidność, ale pozostają zdolne do przemieszczania, gdy namiot trzeba rozłożyć w innym miejscu.

Sesja

Udostę

- Przedstawiciel Kręgu Słuchającego dzieli się owocami rozmowy duchowej z Plenarnym

Facilitator

- Utrzymuje sesję na czas
- Zapewnia, że każdy ma szansę podzielić się

Notatnicy

- Tematy
- Cytaty

ccc.ca
uscbb.org/synod
www.synod.va

8

Sesja

- Jakie były trzy najważniejsze tematy, które pojawiły się w rozmowie duchowej?
- Czy jest coś ważnego, czym chciałbyś się podzielić

cccb.ca
uscbb.org/synod
www.synod.va

9

Dodatek E - Pytania dla uczestników debaty

Jakie były dary i mocne strony zgromadzeń kontynentalnych?

Jakie były wyzwania i słabości Zgromadzeń Kontynentalnych?

Czy było coś, co pojawiło się w waszym Kręgu Słuchania, a co nie zostało wyrażone na sesji

plenarnej? Czy jest jeszcze coś, co jest ważne dla Zespołu Synodu

Północnoamerykańskiego?

Copyright © 2023 Kanadyjska Konferencja Biskupów Katolickich i Konferencja Biskupów Katolickich Stanów Zjednoczonych. Wszelkie prawa zastrzeżone. Niniejszy tekst może być powielany w całości lub w części bez zmian dla edukacyjnego użytku non-profit, pod warunkiem, że takie przedruki nie są sprzedawane i zawierają niniejszą informację. Teksty biblijne w tej pracy pochodzą z New American Bible ©1991, 1986, 1970 Confraternity of Christian Doctrine, Washington, D.C. i są używane za zgodą właściciela praw autorskich. Wszystkie prawa zastrzeżone. Żadna część Nowej Biblii Amerykańskiej nie może być reprodukowana w jakiegokolwiek formie bez pisemnej zgody

